

Kalina Jędrusik, Wyszłam i nie wróciłam

Dnia czternastego sierpnia 1963 roku
wyszłam z domu i dotychczas nie wróciłam.

Ubrana byłam w spódnicę w kratę i w białą bluzkę,
na nogach miałam niebieskie pantofle, byłam z gołą głową.
Ktokolwiek wiedziałby o losie zaginionej,
proszony jest o powiadomienie najbliższego komisariatu MO.

Niewykluczone, że idąc, nuciłam następującą piosenkę:

Wszystko, co mam,
dwa pokoje z ogródkiem,
długie noce, dni krótkie,
wszystko, co mam,
opierunek i wikt,
stertę nut, kilka płyt,
alkoholu kropelkę,
nitkę, guzik, pętelkę,
wszystko, co mam,
nawet kota i psa,
i piosenkę, co łąka
wszystko to, wszystko, co mam,
tanie i drogie,
wodę i ogień,
wszystko to, wszystko, co mam,
trochę grosza w kieszeni,
trochę w duszy jesieni,
o czym marzę i śnię,
o czym nie wiem i wiem,
studia wyższe, a jakże,
i talencik, a także
komplet zalet i wad,
...dzieńcia i parę lat,
miejsce na ziemi i dziurę w niebie,
wszystko zamienię na ciebie.

A ty... ty nawet o tym nie wiesz...

Wszystko, co mam,
nawet kota i psa,
i piosenkę, co łąka
wszystko to, wszystko, co mam,
miejsce na ziemi i dziurę w niebie,
wszystko zamienię na ciebie.

A ty... ty nawet o tym nie wiesz...